

Oké dit is er gebeurd!

Hij vond zichzelf terug op een spoor midden in een weiland, staand op de rails, waar volgens het schema de trein van Amsterdam naar Hoorn om tien over twaalf, tien vóór twaalf, overheen raast. Vastbesloten en met zijn testament op zak, waarin de dienstdoende machinist ruim bedeed wordt, je kent 'm, probeert ie uit te vinden welke richting op Hoorn ligt. De trein zien komen, daar had ie niet zo'n behoefte aan en de trein zien gaan, zou zijn probleem sowieso niet zijn. Dus terwijl ie dapper de ligging van Hoorn gokt, zich nog eens omdraait, ligt daar misschien Hoorn, stapt er een man uit de bosjes, kreupelhout zo je wilt, en die gaat naast 'm op het spoor staan, kijkend in dezelfde richting als waar Herman op dit moment had besloten dat Hoorn zou kunnen liggen. Dus nu staan er op een zomeravond in een Noord-Hollandse polder, om pak 'm beet elf uur, twee mannen op de rails in de weilanden te kijken naar waar zij denken dat Hoorn ligt en Herman kijkt opzij en die zegt: 'Dat gaat mooi niet door zwager. Ik heb hele andere problemen dan dat ik straks in de aula ook nog achterin hoor mompelen dat ik een geheime homoseksuele verhouding had, dus move.' En die man kijkt opzij en die zegt: 'Oh, dit gaat absoluut hoor' en bovendien dat Herman zijn type helemaal niet is. En die blijft staan. Dus Herman zegt: 'wedstrijd'. Die man zegt: 'wedstrijd?'. 'Ja', zegt Herman, 'wedstrijd. We gaan een wedstrijd doen. Wie is het zieligst. Wie heeft het meest recht op de trein van tien voor twaalf.' En ze vertellen elkaar verhalen. Herman begint van hoe het zo gekomen is en die man vertelt waarom het wat hem betreft hier absoluut moet eindigen. En ze delen een sigaret, het wordt later. Ze gaan er op een bepaald moment zelfs even bij zitten op dat spoor en ze krijgen er langzamerhand een probleem bij, na 3 kwartier, een uur. Ze krijgen er een probleem bij, want ze worden vrienden, omdat nu voelen ze voor het eerst de warmte van het feit dat iemand naar hun luistert en trots van het feit dat iemand wilde dat hij naar hun luistert. Dus ze worden vrienden en het probleem is: je gunt je vrienden het beste, maar is dat dan de trein van tien voor twaalf of juist niet en ook daar komen ze niet uit en op een gegeven moment staat die man op zegt: 'Zullen we niet in dat café daar verderop waar ik zojuist nog licht zag branden een pilsje gaan drinken en verder vertellen, want morgen komt er weer een trein van tien voor twaalf.' En Herman besluit: ja, dat is goed. Die voelt instinctief dat dat goed is. Dus die man stapt van het spoor, Herman wil volgen, maar op dat moment hoort ie een

geluid wat ie nou niet zo 1,
2, 3 meteen thuis kan brengen.
En terwijl ie zich langzaam omdraait,
beseft ie dat dit nou juist het geluid is van datgene
wat een heleboel mensen in een keer tegelijk thuis
kan brengen. Met hem voorop.
Dus dat had ie wel goed gezien, welke richting op Hoorn lag.

Afijn, ik bel je morgen wel. Hoi.